

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

OVER NEUROLOGISCHE VERSCHIJNSELEN NA ERNSTIGE BLOEDINGEN

Collega VERJAAL zouden wij het volgende willen antwoorden:

Inderdaad valt er zeer veel voor te zeggen, dat het bedoelde geval een acute polyneuritische psychose was, zooals KORSAKOW dit syndroom voor het eerst beschreven heeft. Het belangwekkende bij dit beschreven geval was echter niet alleen de diagnose van het syndroom te stellen, veeleer was de oorzaak hier het punt van discussie.

Met de acute polyneuritische psychose, zooals KORSAKOW deze vooral na alcohol-misbruik heeft beschreven, is evenwel het volgende niet te rijmen: in de eerste plaats, was patiënt, zooals wij reeds mededeelden, een quartaaldrinker (hij dronk dan veel bier) en geen chronische alcoholist, terwijl de acute polyneuritische psychose vrijwel alleen wordt gezien bij chronische alcoholisten, die dagelijks enorme hoeveelheden sterke-drink gebruiken; verder maakt ook de leeftijd van patiënt het bestaan van KORSAKOW's psychose niet waarschijnlijk. Deze wordt namelijk bijna altijd tusschen het 40e en 60e jaar waargenomen; bovendien wordt hierbij nooit een echte opstijgende paralyse met bulbair verschijnselen gezien. Wel is het ons bekend, dat er zeer ernstige polyneuritides bij kunnen voorkomen. De ernstige bloedingen, die deze betrekkelijk jonge patiënt in korten tijd heeft gehad, zouden natuurlijk toch nog praedisponerend kunnen hebben gewerkt voor het ontstaan van de polyneuritische psychose.

Wat de beteekenis van de haemoglobinurie is geweest, die de diagnose zoozeer bemoeilijkte, willen wij tenslotte nog in het midden laten.

Nijmegen, 24 Mei 1943

A. C. M. LIPS

E. M. HESLINGA

HOE LANG WERKT PROTAMINE-ZINK-INSULINE?

Naar aanleiding van de mededeeling van collega F. GERRITZEN 1) zou ik het volgende willen opmerken. Hoe lang de werkzaamheid van protamine-zink-insuline respectievelijk gewoon insuline aantoonbaar is, hangt behalve van de onderzoekingsmethodiek en van individuele factoren, welker aard niet nauwkeurig bekend is, voor een belangrijk gedeelte af van de hoeveelheid die in één keer wordt ingespoten. Volgens E. T. WATERS en C. H. BEST 2) staat de werkingsduur van een insuline-inspuiting in logarithmische verhouding tot de dosis. Wanneer dus de invloed van 20 E protamine-zink-insuline bij gezonde studenten 12—22 uur aantoonbaar was, zou men van 60 E een werkingsduur van 18—32 uur en van 200 E een van 24—44 uur mogen verwachten.

Bij de insuline-behandeling der schizofrenie zagen wij soms 16 uur na de inspuiting van een groote dosis (160—350 E) gewoon insuline (6 uur na den laatsten maaltijd) weer hypoglycaemie ontstaan; na kleine doses hebben wij dit nooit met zekerheid vastgesteld. Overeenkomstige waarnemingen beschreef S. LUPS 3).

D n Dold r, 22 M i 1943

H. J. VIERSMA

BERICHTEN

BUITENLAND

BELGIË. — JAN DE WALEHERDACHT. *Wetenschappelijke Tijdingen* (blz. 78, 1943) wijdt een artikel aan den Leidschen hoogleeraar WALAEUS, te Middelburg als zoo 1 van een Gentenaar geboren, wiens proefnemingen ruim drie honderd jaar geleden een belangrijken steun gaven aan HARVEY's leer van den bloedsomloop. Er wordt aan herinnerd, dat DE WALE'S

1) N. T. v. G. 1943, No. 20, blz. 934.

2) J. A. M. A. 117, 852, 1941.

3) N. T. v. G. 1942, blz. 193.